

Nr 34.

Av herr **Borell m. fl.**, om pension åt förutvarande stenografen hos första kammaren *A. W. Fredén*.

I sitt till 1933 års riksdag avgivna betänkande med förslag, bland annat, till en viss reduktion av den hos riksdagen anställda personalen yttrade riksdagens besparingskommitté: "Vid genomförandet av kommitténs förslag torde hänsyn få tagas till vissa rent personliga förhållanden, såsom vederbörande befattningshavares ekonomiska ställning, hans beroende av inkomsten från arbete hos riksdagen, längden av tjänstetiden hos riksdagen, befattningshavarens ålder o. dyl. Kommittén har självfallet varken haft möjlighet eller befogenhet att härutinnan vidtaga några undersökningar. I samband med prövningen av kommitténs förslag torde böra undersökas, huruvida i de enskilda fallen förhållandena äro sådana, att pension eller annan gottgörelse enligt hittills tillämpade regler bör beredas befattningshavare, som icke kan ernå förnyad anställning hos riksdagen."

Det synes nu föreligga ett fall, då riksdagen bör tillerkänna gottgörelse åt en befattningshavare i dess tjänst. Det gäller förutvarande stenografen hos första kammaren *Axel Wilhelm Fredén*. Fredén, som är född 1869, antogs 1907 som stenograf (notarie) hos riksdagens andra kammare och tjänstgjorde där i denna egenskap åren 1907—1910. År 1911 överflyttades han till första kammaren, där han sedan dess tjänstgjort som stenograf (notarie) till och med 1933. Han har sålunda varit anställd i riksdagens tjänst i 27 år.

Fredén har utfört sitt arbete i riksdagen med plikttröhet och skicklighet. Den tjänstgöring kamrarnas stenografer ha att utföra är såväl fysiskt som psykiskt i hög grad krävande. Att ett arbete av denna art vid den ålder Fredén uppnått lätt hotar att bliva alltför ansträngande är uppenbart. Av denna anledning ansåg man sig vid innevarande riksdag icke kunna återantaga Fredén.

Av upplysningar, som vi inhämtat och som gärna ställas till utskottets förfogande, synas Fredéns ekonomiska förhållanden vara sådana, att de — med hänsyn till hans långvariga anställning hos riksdagen — väl motivera, att ett årligt understöd i form av pension beredes honom under hans återstående levnad.

Stenografarvodet i kamrarna utgör sedan 1919 per dag 18 kronor, vartill kommer dyrtidstillägg. Slutsumman för riksdagen betingas alltså i någon mån av riksdagens längd. För en riksdag, som varar 150 dagar, uppgår alltså stenografarvodet till 2,700 kronor, vartill vid senaste riksdagen kom ett dyrtidstillägg

av 20 %. Om pensionsbeloppet sättes till två tredjedelar av grundarvodet, kommer pensionen att uppgå till 1,800 kronor, vilket belopp kan anses skäligt.

Till jämförelse må erinras, att riksdagen år 1923 beviljade förutvarande registratören hos första kammaren W. Geete en pension å 1,400 kronor samt år 1925 beslöt en pension åt förutvarande stenografen hos första kammaren friherre O. T. Hermelin å likaledes 1,400 kronor. Bägge dessa personer uppburo förut pension av statsmedel, Geete av 2,400 kronor och Hermelin av 1,350 kronor.

På grund av det anförda hemställes,

att riksdagen må besluta, att till förutvarande stenografen hos första kammaren A. W. Fredén må från och med år 1934 såsom årlig pension under hans återstående livstid från riksgäldskontoret utgå ett belopp av 1,800 kronor att påföras förslagsanslaget till riksdags- och revisionskostnader samt kostnader för riksdagens hus.

Stockholm den 17 januari 1934.

J. Bergman.

Edv. Björnsson.

Th. Borell.
Sigfrid Hansson.
